

Arrest

nr. 273 656 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 januari 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 27 januari 2020 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 30 januari 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 maart 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 22 november 2021 besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de beëindiging van de behandeling van het verzoek om

internationale bescherming van verzoeker. Deze beslissing werd op 23 november 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 27 oktober 2021 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

“Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet”.

Verzoeker verwijst naar de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 1, A van het Verdrag van Genève en past de elementen uit deze definitie toe op zijn problemen en situatie.

Vervolgens stelt hij:

“Verweerster heeft de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat hij in het gehoor van 27 oktober 2021 niet aanwezig was.

Verzoeker gaf evenmin een geldige reden waarom hij afwezig was.

Verzoeker is helemaal niet akkoord met deze foutieve vaststelling en hij zal onder het tweede middel uiteenzetten waarom hij niet akkoord is met deze foutieve vaststelling.

Verzoeker vreest vervolgd worden door het regime omdat hij een Bahai is.

Dat dit middel gegrond is.”

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker voert aan:

“Verweerster stelt dat verzoeker geen geldige reden gaf waarom hij in het gehoor van 27 oktober 2021 niet aanwezig was.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de mail van zijn raadsman waarin het volgende staat:(...)

Gezien verzoeker geen antwoord kreeg van verweerster heeft verzoekers raadsman de volgende mail gestuurd:(...)

Verzoeker heeft nog steeds geen antwoord gekregen en daarom heeft verzoekers raadsman een 3de mail gestuurd naar verweerster:(...)

Verweerster heeft eindelijk gereageerd door het volgende te schrijven:(...)

Verweerster weet zelf ook dat verzoeker deze brief niet ontvangen heeft en dat de deze brief - oproeping teruggekeerd is naar het CCVS.

Verweerster weet zelf ook dat mijn cliënt bij de post werkt en hij weet wat de belang van de aangetekende zendingen zijn.

Voorals u zolang aan het wachten ben op een oproeping van het CGVS.

1 maand geleden heeft een andere Iraanse cliënt van mijn ook dezelfde meegemaakt en toen heeft verweerster haar beslissing ingetrokken.

In dit dossier niet.

U moet gelukt hebben bij het CGVS.

Een redelijke dossierbehandelaar - een onredelijke dossierbehandelaar die blindelings de wet toepast, zonder rekening te houden met de persoonlijke situatie van een asielzoeker.

Men moet van het CGVS verwachten dat ze een dood simpele redelijke zaak de redelijkheid gebruikt en verzoeker nog een kans geeft om gehoord te worden.

Verweerster heeft dit niet gedaan.

Gevolgen:

Haar taak vergemakkelijkt om geen onderzoek te voeren.

Haar taak heeft verschoven naar uw Raad.

Als uw Raad deze onredelijke beslissing bevestigt, dan heeft verzoeker geen andere keuze dan opnieuw asiel aan te vragen.

Wat doet dan in dat geval verweerster?

Ze heeft geen andere keuze dan deze 2de asielaanvraag ontvankelijk te verklaren omdat ze verzoeker nooit ten gronde gehoord heeft.

Verzoeker opnieuw uitnodigen voor een gehoor ten gronden.

Tegen dan zal al 1 jaar voorbij zijn.

Verzoeker zal in een gat terecht (tussen zijn asielaanvraag en ontvankelijk verklaren van deze 2de asielaanvraag) waardoor zijn oranje kaart niet meer zal verlengd worden waardoor hij zijn werk zal verliezen.

Is dit logisch om dit dossier zo te behandelen?

Een kind van 1ste middelbaar zal u zeggen nee.

Laat staan een PO of een rechter.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Zij geen rekening houdt met de uitleg van verzoeker

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

2.3. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een derde middel op de:

"Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet".

Hij betoogt:

"Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':(...)

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel EN zijn verklaringen bij de DVZ."

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofddorde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 22.11.2021 te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchtelingen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

In ondergeschikte orde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 22.11.2021 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek."

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Mail van raadsman

3. Mail van raadsman

4. Mail van raadsman

5. Antwoord van het CCVS".

2.6. Op 10 mei 2022 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer. Dezelfde aanvullende nota wordt ook ter zitting van 11 mei 2022 neergelegd.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal vooreerst niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* al dan niet op correcte wijze toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

3.2. Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op en maakt toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft.

Gelet op het bepaalde in artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bedroeg de door de Koning bepaalde redelijke termijn om schriftelijk een geldige reden mee te delen voor de afwezigheid te dezen vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 27 oktober 2021 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg en op louter algemene, niet-gestaafde, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde wijze te poneren dat hij omwille van een foutieve postbedeling ten gevolge van het grote aantal bewoners in zijn gebouw de brief inzake de oproeping niet zou hebben ontvangen en dat zulks wel vaker voorkomt in het gebouw, ontkracht hij deze motieven immers niet. Evenmin kan hij aan deze concrete en op zijn persoon toegespitste motieven afbreuk doen door, dit bovendien andermaal op niet-gestaafde en ongefundeerde wijze, te beweren dat een maand geleden een Iraanse cliënt van de raadsman van verzoeker hetzelfde zou hebben meegemaakt en dat diens beslissing wel zou zijn ingetrokken. Verzoeker slaagt er met zijn niet-gestaafde en ongefundeerde betoog niet in om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verweerder in de bestreden beslissing en *in casu* ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker op 4 oktober 2021 per aangetekend schrijven en op de juiste, overeenkomstig artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet door hem gewijzigde woonplaats werd opgeroepen voor het persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat zou plaatsvinden op 27 oktober 2021. Uit de briefomslag zoals opgenomen in het administratief dossier en zoals op 25 oktober 2021 terug

ontvangen door het CGVS blijkt daarenboven dat deze oproeping op correcte wijze werd afgeleverd op verzoekers gekozen woonplaats en dat hiervan bericht werd gelaten op 5 oktober 2021. Overeenkomstig artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet is, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van de betrokkene wordt verstuurd bij een ter post aangetekende zending. Luidens het zesde lid van voormeld artikel, kunnen de oproepingen en de aanvragen om inlichtingen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending. Er dient aldus te worden vastgesteld verzoeker op tijdige, correcte en geldige wijze werd opgeroepen voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Uit het dossier blijkt verder dat verzoeker naliet om aan deze oproeping gevolg te geven, dat hij niet kwam opdagen tijdens het persoonlijk onderhoud en dat hij naliet om een geldige reden mee te delen voor zijn afwezigheid binnen de gestelde termijn.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, was verweerder er, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift, geenszins toe gehouden om verzoeker opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud en dient het beroep te worden verworpen.

3.5. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.6. De aanvullende nota met stukken die werd neergelegd op 10 mei 2022 en opnieuw ter terechtzitting van 11 mei 2022, betreft inhoudelijke stukken inzake verzoekers religieuze activiteiten. Deze werpen geen ander licht op de kennisgeving van de oproeping voor het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal en wijzigen niets aan het bovenstaande.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET